

O veliké řepě

V jednom domě žili **děda** a **bába**. Jeden den šel děda na **pole** a **zasadil řepu**. Řepa rostla, až byla moc veliká. Děda chtěl řepu **vytáhnout**. Tahal, tahal, ale nevytáhl. Řepa byla moc veliká a těžká.

Děda zavolal na pomoc bábu. Bába se chytila dědy, děda chytil řepu a táhli, táhli, ale nevytáhli.

Bába zavolala na pomoc vnučku. **Vnučka** se chytila báby, bába se chytila dědy a děda se chytil řepu. Táhli, táhli, ale řepa byla moc veliká a nevytáhli řepu.

Vnučka zavolala psa. Pes se chytil vnučky, vnučka se chytila báby, bába se chytila dědy, děda se chytil řepy a táhli a táhli, ale řepu nevytáhli.

Pes zavolal kočku. Kočka se chytila psa, pes se chytil vnučky, vnučka se chytila báby, bába se chytila dědy, děda se chytil řepy. Táhli a táhli, ale řepu nevytáhli.

Všichni si mysleli, že řepu nevytáhnou. Ale kočka zavolala myš. Myš se chytila kočky, kočka se chytila psa, pes se chytil vnučky, vnučka se chytila báby, bába se chytila dědy a děda se chytil řepy. Táhli, táhli a najednou řepu vytáhli!

To je konec pohádky.

Slovníček

- **pole** = místo, kde roste obilí

- **zasadil** = dal do země, do hlíny
- **řepa** - zelenina

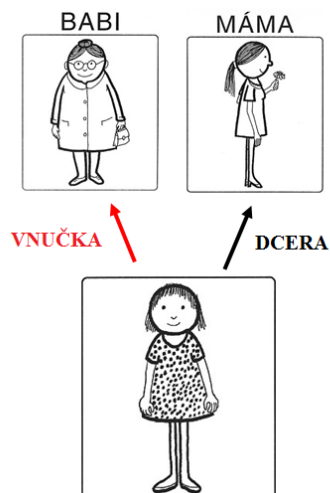

→ **zasadil řepu**

- **vytáhnout řepu** = tahat, aby řepa nebyla v hlíně

- **vnučka**

Otázky a úkoly:

(Odpovězte otázky s dětmi za případného použití znakového jazyka.)

1. Kdo zasadil řepu?
2. Co je to řepa?

3. Proč nemohl děda vytáhnout řepu?
4. Jaká zvířata jsou v pohádce? Nakresli na papír.
5. Kdo poslední pomohl vytáhnout řepu?
6. Odpověz:

V domě žili máma a táta.	ano	ne
Děda zasadil okurku.	ano	ne
Děda zavolal na pomoc bábu.	ano	ne
Kočka se chytila myši.	ano	ne
Všichni řepu vytáhli.	ano	ne

7. Vybarvi obrázek. Kdo je na obrázku?

POMŮCKA K PŘEVYPRÁVĚNÍ POHÁDKY:

OVĚŘENÍ POMŮCKY V MATEŘSKÉ ŠKOLE:

Pomůcku k pohádce O veliké řepě jsem vyzkoušela v MŠ pro sluchově postižené. Třída se skládala z dětí s kochleárním implantátem i z dětí se sluchadly užívajících primárně znakový jazyk. Připravenou pomůcku jsem rozložila na koberec. Jelikož děti pohádku znají, pojala jsem její vyprávění jiným způsobem, a to tak, že jsem ji celou neříkala já sama, ale byl to jakoby dialog, kdy jsem se dětí ptala, co bylo dále a vyprávěli jsme dohromady. Při každém zaznění nové postavy některé z dětí vzalo zalaminovanou postavu a přidělalo ji na připravený kus látky suchým zipem.

Poté jsme využili i dramatizace, oblékli jsme si kostýmy, děda měl vestu, babička šátek, vnučka šaty a zvíátka plyšové čepice a pohádku jsme si zahráli. Děti to nesmírně bavilo. Pro úspěch jsme si pohádku zkusili zrychleně ještě jednou převyprávět. Používala jsem mluvenou řeč a znakovanou češtinu. Při tomto opakování jsem se zaměřila hlavně na Šárku, aby se pokusila více zapojit. Šárka je již dva roky po kochleární implantaci, ale pokroky v orální řeči u ní téměř nejsou, komunikuje převážně znakovým jazykem. Zpomalila jsem tedy tempo a pohádku jsme si zkusily převyprávět se Šárkou. Zezačátku jí to nešlo, ale

poté již porozuměla a správně skládala postavy za sebou. Ostatní děti kontrolovaly správnost a popřípadě Šárku opravily.

K ukončení jsme ještě poté šli ke stolečkům a děti si pohádku namalovaly vodovými barvami na velkou čtvrtku. Byla jsem ráda, že se dětem pomůcka líbila, nemuseli jsme pohádku jen vyprávět, ale rády se zapojily právě při upevňování postav.

Pomůcku lze využít i k nácvičku globálního čtení, kdy se za barevně odlišené knoflíky (rozlišování barev) může zavěsit vždy název dané postavy. Na samotnou pomůcku lze zavěsit provázek a umístit ji tak na zeď.